

Neljuba prihodnost

9. December 1846

Prevod A.P.

1 Tvoj prijatelj in brat te je vprašal, kaj bo prinesla prihodnost? – To je seveda zelo prazno vprašanje. Toda kljub temu bom odgovoril na to vprašanje. – Glej, že je tu: 2 Čas je in ostaja „čas“, tako kot svet še vedno ostaja „svet“. Kdor pričakuje boljše čase in boljši svet, se v svojih zemeljskih pobožnih pričakovanjih zelo moti! Svet je bil namreč vedno zloben in bo kot tak ostal do konca sveta.

3 Zato čas na svetu ne more prinesiti na svet nič drugega kot zlo! Toda tistemu, ki je z Menoj in Jaz z njim, ne bo mogel škodovati ne svet in ne njegov ohlapni čas - kot vas je vse že naučila tisočkratna izkušnja.

4 S svetom je tako kot s peklom. V njem najdejo pekel le njihovi lastni, ne pa tudi Moji angeli, ki so tam večinoma zato, da izboljšajo ali kaznujejo slabe duhove.

5 Toda duhovni človek iz tega lahko razbere, da lahko dober človek na svetu vedno pričakuje le dobre stvari, tako kot lahko slab človek vedno pričakuje le slabe stvari.

6 Kdor hodi po Mojih poteh se ne bo udaril z nogami ob kamen; če pa kdo želi le malo preizkusiti poti sveta, bo na prvem koraku zagotovo naletel na primeren kamen.

7 Kaj pa se sprašujete: „Bo vojna? Bodo Poljaki vstali? Kaj bo storila Francija, kaj Anglija? Kaj Avstrija, kaj Prusija in kaj Rusija?“ - Oh, to so prazna vprašanja!

8 A tudi vi še vedno verjamete v naprej določeno usodo ljudi? - Ali naj rečem in odredim, da bo usoda tega ali onega ljudstva takšna ali drugačna? – Če bi to storil, ali bi bila v Meni ljubezen, potrpežljivost in usmiljenje? – Ima sodnik ljubezen, ki nad kršiteljem zakona prelomi palico in mu nato reče: „Jutri moraš umreti!“? Enako bi bilo še toliko bolj neljubeznivo od Mene, če bi želel tako ravnati z grešnimi ljudmi sveta, saj se mi pri Moji večni vsemogočnosti nikoli ne more zoperstaviti nobena posebna moč.

9 Glejte, v svetu puščam prosto pot vsemu, kar se imenuje človek! - Zakaj? – To veste že dolgo časa.

10 Bi bilo prav od Mene, če bi zelo odločno sklenil: „Dne 21. Marca 1847 se bo začela izjemno krvava vojna, ki bo po vse Evropi trajala deset let!“? – Toda, če bi se ljudje v tej ali oni stvari izboljšali in bi jaz še vedno dovolil, da jih doleti ta nadloga – ali bi bil potem pravičen sodnik in Oče vsakega človeka?

11 Glejte, kako prazna so vaša vprašanja! – V vaših srcih vidim hrepenenje po vojni, v kateri bi radi videli ponižane nadute vladarje! Toda kakšen bi bil sad tega? Eden bo verjetno že ponižan, vendar se jih bo na tisoče razjezilo v svojem naletu čutov, ki bodo potem igrali še hujšo igro z revnim in šibkim človeštvom, kot kateri koli sedanji vladar, ki je morda mogočen, vendar se kljub temu mora držati določenih meja, saj ne zaupa v celoti drugim silam, kot tudi svojemu ljudstvu. Če pa eden ali drugi preizkusi svojo moč, bo potem pregnan tudi ves sumljiv strah in nato bo svojemu podjarmljenemu ljudstvu vladal z železnim žezlom, kar bo prineslo ljudstvu veliko bede, tuljenja in škripanja z zobmi.

12 Kdor išče in hoče luč, temu bo tudi dana luč in kdor išče mir, temu bo mir tudi dan! Dobri in usmiljeni bodo našli dobroto in usmiljenje, tako kot bo hudobni našel svojega neusmiljenega sodnika. – To vas naj ne skrbi, ampak naj bo vaše vprašanje samo: „Gospod, Oče, ali si z nami?“ – In takrat vam porečem: „Ja, Moji otroci!“ – Potem se lahko v Krakov preselijo Avstrijci, Rusi ali Kitajci in vam bo to popolnoma vseeno!

13 Naj se zgodi karkoli se hoče, Moji bodo vedno pod Mojim vsemogočim varstvom, pa naj bo to na svetu ali v peklu. Svet in njegova sestra pekel, bosta za vedno ostala to kar sta – do časa njune sodbe.

14 Sam pa najbolje vem, zakaj to ali ono pride čez eno ali drugo ljudstvo. Dovolj pa je da veste, da od Mene, Očeta vseh ljudi, ne glede kakšni so, ljudje ne dobijo slabih darov, še najmanj pa tisti, ki Me iščejo, spoznavajo in ljubijo. Amen! – To je za vaš poduk in upoštevanje!

Jakob Lorber
Nebeški darovi